

at komme de ikke i Dag, saa komme de i Morgen, de naa nok deres Arbejde, det har ikke den Hast med dem, som det har med de Skibe, der gaa i Handelens Tjeneste. Man kan ikke sammenligne de to Forhold med hinanden og deraf slutte, at Marinens Officerer staa saa langt over vore private Sømænd, hvad praktisk Dygtighed angaar.

Bluhme: Jeg vil blot over for den sidste ærede Taler gøre et Par Bemærkninger og navnlig bede ham lægge Mærke til, at jeg aldeles ikke har villet udtale mig nedsættende om Koffardimarinens. Tværtimod, jeg har udtalt, at vor Handelsmarines Officerer staa saa højt som nogen Handelsmarines Officerer hele Verden over og have altid gjort det. Men jeg paastaar en Ting, og det er, at naar vor Handelsmarines Officerer staa saa højt nu i Sammenligning med, hvad de gjorde for 50 Aar siden, skyldes det for en stor Del Bestræbelser fra Marinens Side. Jeg har ikke sagt, at det er Marinens Officerer, der lede og gennemføre Undervisningen, men at de store Bestræbelser, som Marinens Officerer have gjort — de begyndte derpaa for et Par Menneskealdrer siden — bleve gjorde for at drive Staten til at gøre noget for at hæve Koffardimarinens, og det skal nok staa fast, hvis det ærede Medlem vil skaffe sig nøjagtig Underretning. Den Mand, som det ærede Medlem nævnte, nemlig Schwartz, og hans Virksomhed kendte jeg og har kendt den længe, før han blev Navigationslærer. Jeg ved, hvordan han kom til at virke paa dette Omraade. Marinens Arbejde for at hæve Koffardimarinens Officerer frem begyndte længe før den Tid, og jeg tror, at Krigsmarinens Officerer vedblivende gøre, hvad de kunne, for at støtte Udviklingen af Handelsmarinen. Det ligger jo til Dels under Marineministeren. Det ærede Medlem paastod, at de unge Søofficerer, der fik Skib at føre, kom heldig fra det, fordi de fik en ældre Styrmand med sig. Forrige Gang, han omtalte dette, kaldte han det, at de havde en Amme. Jeg har noget Kendskab til den Ting. Jeg har ganske vist ikke i 30 Aar hørt til Marinen, saa jeg har ikke Lov til at tale med om Nutidens Tilstand, men jeg kan ikke antage, at Traditionen er gaaet saa helt til Grunde, og jeg tror derfor, at Opdragelsen er endnu saa energisk og dygtig som i gamle Dage, og saa behøves der ikke nogen Amme for de unge Søofficerer. De kunne fare hele Verden rundt uden Amme, det vil jeg indestaa for. Jeg skulde være meget til-

bøjelig til at tro, at ingen anden Marines unge Officerer staa mere dygtiggjorte til deres Hverv baade i teoretisk og praktisk Henseende end vor Marines. Jeg tror ikke, det kan siges, at jeg var for højt oppe, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) mente, fordi jeg ser saaledes paa vor Marines Officerer, som jeg gør, i alt Fald skal jeg ikke nægte, at jeg som Dansk sætter en stor Ære i, at vi paa alle Omraader ere de første. Jeg glæder mig over, at vor Landbostand kan siges at være den første, og jeg tror, at vore Arbejdere høre til de første, og jeg vilde ønske, at vor Handelsstand paa samme Maade var blandt de første. Have vi en Marine — vi kunne være uenige om, hvad vi skulle have, og om, hvor stor den skal være — sætter jeg en Ære i, at det, vi have, hører til det bedste. Selv det er jeg glad over, at vi have en Fæstning, der er saa enestaaende, at Folk fra fremmede Lande komme for at se paa dette mærkværdige Instrument. — Jeg begyndte med at udtale, at jeg samstemmer med den ærede Ordfører i, at Sagen bør henvises til Marineministerens Overvejelse. Jeg er lidt uenig med Marineministeren i, at han er glad ved at tage mod denne Indstilling. Han skulde hellere have henvist den til Indenrigsministeren, men naar han selv vil have den, saa lad ham faa den. Men jeg fastholder, at der bør ikke fra denne Diskussion her i Salen komme nogen Uvilje frem mellem Handelsmarinen og Orlogsmarinen. Forholdet har været kordialt og inderligt i gamle Dage, og jeg kan ikke tro, at der kan være Grund til, at det Venskabsforhold, der hidtil har forenet dem uøselig, skal forstyrres. Jeg har det Haab, at det maa vedblive at bestaa i Fremtiden, fordi de trænge begge til hinanden under de forskellige Forhold, der kunne indtræffe.

Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) skal jeg sige, at jeg kan egentlig ikke begribe, at han vilde gøre sig den Ulejlighed at henvende de Ord til mig som han gjorde, for jeg har ikke sagt et eneste Ord af det, det ærede Medlem byggede sit Foredrag paa. Jeg har ikke talt om, at der i Andragendet var udtalt nogen Animositet mod Marinen. Jeg mener, at Andragerne vel kunne have Grund til at udtale, hvad de have udtalt, fra deres Standpunkt; men jeg har Ret til at forsvare Marinen, thi, samtidig med at man gør Ret til den ene Side, bør man ogsaa gøre Ret til den anden. Det var da ogsaa navnlig de Udta-